

NOTY O AUTORACH

Ewa Bobrowska, ur. w 1976 roku. Ukończyła Wydział Anglistyki na Uniwersytecie Warszawskim ze specjalizacją: współczesna literatura amerykańska (praca magisterska dotyczyła kategorii gry w opowiadaniach Donalda Barthelme'a) oraz Wydział Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Za pracę dyplomową – serię plakatów do wybranych dramatów Shakespeare'a, wykonaną pod kier. prof. Mieczysława Wasilewskiego, inspirowaną stylistyką polskiej szkoły plakatu, otrzymała wyróżnienie rektorskie. Część dyplomu stanowił dodatkowo aneks z rysunku (pracownia adiunkta II st. Pawła Nowaka), wystawiony w galerii Akademii Sztuk Pięknych „Aspekt”, a także cykl obrazów olejnych przygotowany pod kier. profesora Adama Styki. Praca teoretyczna: *Swobodna gra oparta na prawidłach. Na marginesie Kantowskiej 'Krytyki władzy sądzienia'* napisana pod kier. dra Jerzego Niecikowskiego. Stypendium w Milwaukee Institute of Art&Design, Stany Zjednoczone (2003). Zrealizowana instalacja przestrzenna, wykorzystująca współgranie koloru, światła, obrazu i słowa, inspirowana Derridiańską dekonstrukcją, została pokazana na wystawie dyplomowej w Milwaukee. Obecnie doktorantka Instytutu Filozofii Uniwersytetu Warszawskiego w Zakładzie Estetyki. Pod kier. prof. dr hab. Iwony Lorenc przygotowuje rozprawę doktorską poświęconą analizie malarstwa i innych sztuk przedstawieniowych w Stanach Zjednoczonych (głównie w Nowym Jorku) w II połowie XX wieku. Przyjętym kluczem interpretacyjnym jest optyka postdekonstrukcyjna w amerykańskiej myśli filozoficznej i krytycznej ze szczególnym uwzględnieniem badań prowadzonych przez The Critical Theory Institute, UC, Irvine (J. Derrida, J. F. Lyotard, D. Carroll, J. Hillis Miller, F. Jameson) oraz Yale University (Paul de Man). Formy wypowiedzi artystycznej: malarstwo, rysunek, grafika komputerowa, grafika projektowa.

Stanisław Gromadzki, ur. 24 marca 1971 r. w Kolnie; 1990-1991 studia w Akademii Medycznej w Gdańsku (Wydział Farmaceutyczny), od 1991 studia na Uniwersytecie Warszawskim, najpierw na Wydziale Polonistyki (specjalizacja nauczycielska, ukończone z wyróżnieniem w 1996 r.), a w latach 1994-1997 w Instytucie Filozofii; 1997-2002 uczestnik studiów doktoranckich w Instytucie Filozofii (Zakład Historii Filozofii Nowożytnej); wielokrotny stypendysta w Niemczech, przez semestr r. akad. 1998/1999 studiował filozofię w Bonn (pod kier. prof. Josefa Simona). Przygotowuje rozprawę doktorską o idei przewyżczenia nihilizmu w myśli Fryderyka

Nietzschego pod kier. prof. dra hab. Jacka Migasińskiego. Współautor (z Jerzym Niecikowskim) antologii *Nihilizm: dzieje, recepcja, prognozy*, Warszawa 2001; autor rozpraw literaturoznawczych i filozoficznych, publikowanych w czasopismach naukowych i tomach zbiorowych; przełożył książkę Karla Löwitha, *Od Hegla do Nietzschego. Rewolucyjny przełom w myśli XIX wieku*, Wydawnictwo KR, Warszawa 2003, a także kilkanaście rozpraw filozoficznych oraz dwa teksty filozoficzne *Przypadek Wagnera* F. Nietzschego i *List o nihilizmie* F. H. Jacobiego. Wybrał i opracował (samodzielnie lub z innymi osobami) teksty do trzynastu numerów kwartalnika „Przegląd Filozoficzno-Literacki” (zob. „Tomy wydane”). W nim też publikował wiersze, aforyzmy i opowiadania. Pracuje nad tomem prozy filozoficznej pt. *Zapiski lekko ducha*. Redaguje (wraz z Robertem Papięskim) antologię *Harmonia napięć. Studia o tożsamości europejskiej* oraz (z Jakubem Kloce-Konkolowiczem i Marcinem Milkowskim) antologię *Między Kantem a Marksem*. Przygotowuje numery PF-L poświęcone: Hessemu i Jacobiemu (samodzielnie), Dostojewskiemu (z Robertem Papięskim) oraz Szestowowi (z Dorotą Jewdokimow). Mieszka w Warszawie.

Założyciel, redaktor naczelny i członek Rady Programowej kwartalnika „Przegląd Filozoficzno-Literacki”.

Iwan Aleksandrowicz Iljin (1883-1954), profesor filozofii prawa w Moskwie, przeszedł do historii filozofii przede wszystkim jako autor dwutomowego dzieła *Ōčēi nōōč' Ālālē' ęęē ó÷līčl' i ęięđłńińńč Āiār č ÷lēiālēę* (*Filozofia Hegla jako nauka o konkretności Boga i człowieka*), które uchodzi za jeden z najlepszych komentarzy systemu Hegłowskiego. W czasie studiów przebywał m.in. w Getyndze, gdzie brał udział w seminarium Husserla. Zmuszony do emigracji, w 1922 roku znalazł się na pokładzie sławnego „parowca filozoficznego” (m.in. razem z M. Łoskim, S. Bulgakowem, M. Bierdiajewem i P. Sorokinem). Resztę życia spędził za granicą, gdzie stał się duchowym przywódcą Białych. Szeroki rozgłos uzyskała dedykowana „białym wojownikom”, „nosicielom prawosławnego miecza” książka *Ī nīd'đińčāēlīčč ęēó nčēił* (*O sprzecznianiu się złu siłą*) wydana w Berlinie w 1925 r. Po dojściu Hitlera do władzy Iljin przeniósł się z Niemiec do Szwajcarii, gdzie pracował aż do śmierci głównie nad zagadnieniami filozofii religii.

Edward Kasperski, ur. 26 lutego 1942 r. we Lwowie. Profesor zwyczajny na Uniwersytecie Warszawskim. Wykładowca w Wyższej Szkole Humanistycznej im. Aleksandra Gieysztor w Pułtuskach od 2004. Ukończył studia polonistyczne na UW w latach 1959-1964. Zatrudniony nieprzerwanie w Instytucie Literatury Polskiej UW od 1964 r. W latach 1964-2001 związany z Zakładem Teorii Literatury i Poetyki (był jego kierownikiem w latach 1997-

-2000), aktualnie z Zakładem Romantyzmu. W okresie 1981-1984 pracował jako lektor na Uniwersytecie w Aarhus w Danii. W latach 1993 oraz 2001 był stypendystą rządu duńskiego w Kopenhadze. Zajmuje się metodologią, teorią literatury, poetyką, komparatystyką, literaturą XIX oraz XX wieku, epoką romantyzmu. Opublikował z tej dziedziny wiele prac, w tym książki o Norwidzie i o teorii dialogu. Kierkegaardowi poświęcił ponad 20 szkiców i artykułów. W 2003 r. opublikował książki: *Dyskursy romantyków. Norwid i inni* oraz *Kierkegaard. Antropologia i dyskurs o człowieku*. W 2004 r. wydał (wspólnie z Tomaszem Mackiewiczem) pracę zbiorową *Poetyka egzystencji. Franz Kafka na progu XXI wieku*.

Jakub Kloc-Konkołowicz, ur. 1 sierpnia 1975 r. w Warszawie; doktor nauk humanistycznych, adiunkt w Zakładzie Filozofii Społecznej Instytutu Filozofii Uniwersytetu Warszawskiego. Zajmuje się zagadnieniami filozofii społecznej (pojęciami sprawiedliwości, umowy społecznej, władzy) oraz klasyczną myślą niemiecką. 2000/2001 stypendysta Niemieckiej Centrali Wymiany Akademickiej (DAAD) na Uniwersytecie w Tybindze (Niemcy). 2002/2003 stypendysta Fundacji na rzecz Nauki Polskiej. 2005 Nagroda Prezesa Rady Ministrów RP za napisaną pod kierunkiem prof. Marka J. Siemka rozprawę doktorską poświęconą prymatowi rozumu praktycznego w klasycznej filozofii niemieckiej. 2006/2007 stypendysta Fundacji Aleksandra von Humboldta na Uniwersytecie J. W. Goethego we Frankfurcie nad Menem (Niemcy). Publikacje w polskich i niemieckich czasopismach filozoficznych. Wybrał i opracował (ze Stanisławem Gromadzkim i Marcinem Miłkowskim) teksty do dwóch numerów kwartalnika „Przegląd Filozoficzno-Literacki”: 1(7) 2004 pt. *Hegel i inni* oraz nr 1(16) 2007 pt. *Siemek*. Redaguje (wraz ze Stanisławem Gromadzkim i Marcinem Miłkowskim) antologię *Między Kantem a Marksem*.

Członek Zespołu Redakcyjnego kwartalnika „Przegląd Filozoficzno-Literacki”.

Ewa Majewska, ur. w 1978, doktorantka w IF UW. W roku 2003 stypendystka w Instytucie Studiów Kobięcych w Université Paris VIII w Paryżu. W roku 2003 prowadziła seminarium w ramach Gender Studies przy ISNS UW. Studiowała filozofię oraz dorywczo – romanistykę i gender studies. Uczestniczka licznych antyautorytarnych i kobiecych ruchów społecznych. Publikowała teksty w antologiach: *Media i władza. Demokracja, wolność przekazu i publiczna debata w warunkach globalizacji mediów*, P. Żuk (red.), Wrocław 2006; *Kobiety, feminizm i media*, E. Zierkiewicz, I. Kowalczyk (red.), Poznań-Wrocław 2005, *Zniewolony Umysł II. Neoliberalizm i jego krytycy*, E. Majewska, J. Sowa (red.), Kraków (w opracowaniu). Publikowała teksty i przekłady w czasopismach: „Bez Dogmatu”, „Czas Kultury”,

„Etyka”, „Exit”, „Ha!Art”, „Kwartalnik Filmowy”, „Lewą Nogą”, „Le Monde Diplomatique”, „Obieg”, „Przegląd Filozoficzno-Literacki”, „Zadra”.

Zbigniew Makowski, ur. w 1930 r. w Warszawie; malarz, rysownik, prekursor tzw. książki artystycznej, łączącej techniki malarskie, prozę poetycką i rękodzielniczą formę. 1950-1956 studia na warszawskiej ASP w pracowni prof. Kazimierza Tomorowicza. W czasie kilkumiesięcznego pobytu we Francji w 1962 roku zetknął się z André Bretonem (1896-1966) i innymi twórcami z kręgu surrealizmu. Po powrocie bardzo aktywny. Wiele wystaw, prace w zbiorach najważniejszych muzeów świata i kraju. 1963 – pierwsza tak znacząca indywidualna wystawa w Miami; w 1972 – współprezentant kraju na XXXVI Biennale w Wenecji. Laureat wielu nagród, m.in. nagrody krytyki im. Cypriana Kamila Norwida (1973) i nagrody im. Jana Cybisa (1992). W 1991 roku jego barokowo złożona kompozycja malarska MIRABILITAS SECUNDUM DIVERSOS MODOS EXIRE PROTEST A REBUS (1973-1980) została подарowana przez rząd RP dla genewskiej siedziby ONZ. Współpracuje z krakowską galerią Zderzak, wydawcą reprintów jego unikatowych książek. Dziś kojarzony z surrealizmem, malował, po studiach, prawie monochromatyczne obrazy abstrakcyjne, ale coraz bliższe realizmowi geometrycznemu czy magicznemu; aby po latach wrócić do postaci ludzkich, często kobiecych. Zafascynowany psychoanalizą, szczególnie C. G. Jungiem, Erudyta, miłośnik książek. Prezentowane w numerze szkice pochodzą z burzliwego – dla kraju i dla młodego artysty – okresu 1955-1956. Pokazują etapy konstruowania obrazu dyplomowego; od figuratywnej postaci – do pustego wnętrza. Szkice te powstawały w czasach, gdy oskarżenia o „abstrakcjonizm” czy „pesymizm” mogły stać się realną groźbą.

Robert Marszałek, ur. w r. 1963, absolwent UW i studiów doktoranckich w Szkole Nauk Społecznych przy IFiS PAN. Magisterium (1987) i doktorat (1996) pod kier. prof. Marka J. Siemka. Habilitacja w r. 2006. Zajmuje się idealizmem niemieckim i problematyką społeczno-filozoficznego znaczenia mitu. Autor kilkudziesięciu tekstów, w tym książek, artykułów, recenzji i przekładów (m.in. Schellinga i Heideggera). Redaktor i wydawca. Stypendia naukowe w wiedeńskim Instytucie Nauk o Człowieku i w Bawarskiej Akademii Nauk (Monachium), stypendium naukowo-dydaktyczne na Uniwersytecie Notre-Dame (USA). Publikuje także w języku niemieckim, w periodykach fachowych. Członek krajowych i międzynarodowych towarzystw filozoficznych. Adiunkt w Zakładzie Filozofii Społecznej na UW.

Marcin Mazurek, ur. 1982; pracę licencjacką na temat: *Koncepcja obywatela w filozofii Tomasza Hobbesa* obronił w Instytucie Filozofii UW

w 2004 roku, a w roku 2006 w tymże instytucie pracę magisterską zatytułowaną *Koncepcja kultury w filozofii Thomasa Hobbesa i Johna Locke'a w świetle psychoanalizy Sigmunda Freuda*. Promotorem obu prac był dr Janusz Ostrowski.

Andrzej Mencwel, ur. 11 września 1940 r. w Tarnobrzegu; profesor w Instytucie Kultury Polskiej Uniwersytetu Warszawskiego, wykładowca historii i antropologii kultury, eseista, krytyk, publicysta. Studiował filologię polską i filozofię na Uniwersytecie Warszawskim, 1976 – doktorat za pracę o Stanisławie Brzozowskim, 1990 – habilitacja za książkę o etosie lewicy. Od 1992 r. kierownik Katedry Kultury Polskiej na Wydziale Polonistyki UW, współzałożyciel powstałego z niej Instytutu Kultury Polskiej, jego dyrektor w latach 1998-2005, obecnie przewodniczący Rady. Ważniejsze publikacje książkowe: *Sprawa sensu* (PIW 1971), *Stanisław Brzozowski. Kształtowanie myśli krytycznej* (Czytelnik 1976), *Widziane z dołu* (PIW 1980), *Społwa. Refleksje krytyczne* (Czytelnik 1983), *Etos lewicy. Esej o narodzinach kulturalizmu polskiego* (PIW 1990), *Przedwiośnie czy potop. Studium postaw polskich w XX wieku* (Czytelnik 1997), *No! Io non sono morto... Jak czytać „Legendę Młodej Polski”* (Wydawnictwo Literackie 2001), *Kaliningrad, moja miłość. Dwa pokrewne eseje podróżne* (Borussia 2003), *Wyobrażenia antropologiczne. Próby i studia* (Wydawnictwo UW 2006). Edycja i redakcja m.in.: prac Stanisława Brzozowskiego – *Aforyzmy* (PIW 1979), *Opetane zegary. Wybór publicystyki społeczno-politycznej z lat 1905-1907* (Kolegium Otryckie 1986; Universitas 1987), *Wczesne prace krytyczne* (wstęp; PIW 1988), *Pamiętnik* (wstęp; Czytelnik 2000); wybrał i opracował teksty do: *W kręgu socjologii literatury*, t. I, *Stanowiska*, t. II, *Zagadnienia; Interpretacje* (PIW 1977, 1980), do podręczników akademickich: *Antropologia kultury: zagadnienia i wybór tekstów* (wstęp i redakcja; oprac. wspólnie z Grzegorzem Godlewskim, Leszkiem Kolankiewiczem, Pawłem Rodakiem; Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego 1995, 1998, 2001, 2005), *Antropologia słowa: zagadnienia i wybór tekstów* (oprac. wspólnie z Grzegorzem Godlewskim i Rochem Sulimą; wstęp i redakcja Grzegorz Godlewski; Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego 2003). Członek-korespondent Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członek Komitetu Nauk o Literaturze PAN i Komitetu Nauk o Kulturze PAN, prezes honorowy Polskiego Towarzystwa Kulturoznawczego. Mieszka w Warszawie.

Członek Rady Programowej kwartalnika „Przegląd Filozoficzno-Literacki”.

Fryderyk Michalik, ur. 25 lutego 1977 roku w Świerkłańcu. Absolwent Wydziału Filozofii i Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego. W Zakładzie Historii Filozofii Polskiej przygotowuje pod kier. prof. dr hab. Stanisława

wa Pieroga rozprawę doktorską poświęconą filozofii Adama Mahrburga. Publikował w „Biuletynie Olimpiady Filozoficznej” i w „Etyce”.

Marcin Miłkowski, ur. 25 lutego 1976 r.; absolwent studiów doktoranckich w Instytucie Filozofii UW oraz studiów magisterskich w Kolegium MISH; obronił pracę doktorską *Konstrukcja umysłu. Naturalizm a intuicje zdrowego rozsądku w filozofii Daniela Dennetta* (2004); pracę magisterską *Wolność i twórczość. Znaczenie Nietzschego dla filozofii analitycznej* napisał w Instytucie Filozofii UW (2000). Interesuje się naturalizmem, filozofią analityczną, sztuczną inteligencją, kognitywistyką i współczesną filozofią transcendentálną. Wybrał i opracował teksty do numeru 4(6) 2003 kwartalnika „Przegląd Filozoficzno-Literacki”, poświęconego filozofii umysłu. Współredagował (ze Stanisławem Gromadzkim i Jakubem Klocem-Konkołowiczem) numer 1(7) 2004 pt. *Hegel i inni* oraz nr 1(16) 2007 pt. *Siemek*. W roku 1999/2000 był na rocznym stypendium na Freie-Universität w Berlinie. W roku 2002 otrzymał stypendium Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej dla młodych naukowców. Stypendium to zostało przedłużone na rok 2003. W roku 2005 był stypendystą tygodnika „Polityka”. Obecnie wraz z Robertem Poczobutem redaguje antologię *Analityczna metafizyka umysłu. Najnowsze kontrowersje*, a także, wraz ze Stanisławem Gromadzkim i Jakubem Klocem-Konkołowiczem, antologię *Między Kantem a Marksem*. Przygotowuje numer PF-L poświęcony filozofii biologii oraz monografię filozofii umysłu Daniela Dennetta. Adiunkt w Zakładzie Logiki i Kognitywistyki w IFiS PAN. Mieszka w Warszawie.

Sekretarz redakcji kwartalnika „Przegląd Filozoficzno-Literacki”.

Justyna Nowotniak, ur. w 1965 roku. Studia filozoficzne w Instytucie Filozofii UW. Praca magisterska, pod kier. prof. dra hab. Marka J. Siemka, poświęcona Kantowi. Doktorat pisany pod opieką prof. dra hab. Jana Garewicza, obroniony w IFiS PAN: *Filozofia jako samowiedza filozofa. Johanna Gottlieba Fichtego poszukiwanie jedności* (wyd. Spacja, Warszawa 1995). Obecnie pracownik Katedry Filozofii SGH.

Karol Sauerland, studiował filozofię, matematykę (u prof. Rasiowej i A. Mostowskiego) oraz germanistykę (u prof. E. M. Szaroty), profesor zw. Uniwersytetu Warszawskiego i Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu. Publikacje książkowe: *Diltheys Erlebnisbegriff. Entstehung, Glanzzeit und Verkümmern eines literaturhistorischen Begriffs*, Quellen und Forschungen Bd. 45 (169), Walter de Gruyter, Berlin, New York 1972; *Adornos Ästhetik des Nichtidentischen*, Rozprawy Uniwersytetu Warszawskiego, Warschau 1975; *Einführung in die Ästhetik Adornos*, Walter de Gruyter, Berlin, New York 1979; *Od Dilthey do Adorna. Studia*

z estetyki niemieckiej, Warszawa 1986; *Theorie der materialistischen Literaturbetrachtung*, w: Zoran Konstantinovic, Albert M. Reh, Karol Sauerland, *Literaturwissenschaftliche Betrachtungsweisen I*, Langs Germanistische Lehrbuchsammlung 65/I, Bern, Frankfurt/M., New York, Paris 1990; *Dreissig Silberlinge. Denunziation in Gegenwart und Geschichte*, Berlin 2000 (po węgiersku: *Harminc eüst. Besúgások és árulások*, Budapeszt 2001); *Polen und Juden zwischen 1939 und 1968. Jedwabne und die Folgen*, Berlin 2004; *Literatur- und Kulturtransfer als Politikum am Beispiel Volkespolens*, Frankfurt/M., Berlin, Bern, Bruxelles, New York, Oxford, Wien 2006. Redaktor, współredaktor m.in.: *Filozofia niemieckiego oświecenia* (z T. Namowiczem i M. Siemkiem), PWN, Warszawa 1973; *'In der Nacht wandern die Bäume'. Ein polnisches Lesebuch*, (z B. Surowską), Luzern 1983; Theodor W. Adorno, *Sztuka i sztuki. Wybór eseów*, Warszawa 1990; *Kulturtransfer. Polen – Deutschland. Wechselbeziehungen in Sprache, Kultur und Gesellschaft*, t. I (Bonn 1999), t. II (Bonn 2001), t. III (Bonn 2004); *Literatur und Theologie. Schreibprozesse zwischen biblischer Überlieferung und geschichtlicher Erfahrung* (z Ulrichem Werginem), Würzburg 2005. Autor ponad 200 artykułów, kilkudziesięciu recenzji, ponad 70 artykułów publicystycznych i eseów. Przetłumaczył (z jęz. pol. na niem.): Bronisław Baczko, *Weltanschauung, Metaphysik, Entfremdung. Philosophische Versuche*, Frankfurt am Main 1969; Leszek Kołakowski, *Teilhardismus und manichäisches Christentum*, w: *Geist und Ungeist christlicher Traditionen*, Stuttgart, Berlin, Köln, Mainz 1971; Jan Józef Szczepański, *Ein Bischof fährt übers Meer*, w: *»In der Nacht wandern die Bäume«*. *Ein polnisches Lesebuch*, Luzern 1983 (red. z B. Surowską). Twórczość literacka: *Aphorismen*, „Neue Deutsche Hefte” 1989, nr 3.

Członek Rady Programowej kwartalnika „Przegląd Filozoficzno-Literacki”.

Gesine Schwan, ur. 22 maja 1943 roku w Berlinie; od października 1999 rektor Uniwersytetu Europejskiego Viadrina we Frankfurcie nad Odrą. Po maturze w 1962 r. studiuje romanistykę, historię, filozofię i nauki polityczne w Berlinie oraz Fryburgu Bryzgowijskim. Przebywa kolejno na stypendiach w Warszawie i Krakowie w celu przygotowania rozprawy doktorskiej o polskim filozofie Leszku Kołakowskim (*Leszek Kolakowski: Eine Philosophie der Freiheit nach Marx*, Stuttgart/Berlin/Köln/Mainz 1971). W 1971 r. zostaje adiunktem na Wydziale Nauk Politycznych Wolnego Uniwersytetu w Berlinie, a habilituje się w 1975 r. pracą na temat polityczno-ekonomicznych uwarunkowań krytyki społecznej u Karola Marksa (habilitacja kumulatywna złożona z dwóch pozycji książkowych: *Die Gesellschaftskritik von Karl Marx*, Stuttgart/Berlin/Köln/Mainz 1974, a także *Marxismus und Sozialdemokratie* [razem z Alexandrem Schwanem], Hamburg 1974). W 1977 r. profesor nauk politycznych, w szczególności teorii politycznej

i filozofii, na Wolnym Uniwersytecie w Berlinie. Kolejne pobyty badawcze odbywa w Waszyngtonie, Cambridge i Nowym Jorku. Autorka książek: *Sozialismus in der Demokratie? Theorie einer konsequent sozialdemokratischen Politik*, Stuttgart i in. 1982; *Politik und Schuld. Die zerstörerische Macht des Schweigens*, Frankfurt/M. 1997; *Antikommunismus und Antiamerikanismus in Deutschland. Kontinuität und Wandel nach 1945*, Baden-Baden 1999; *Politics and Guilt. The Destructive Ower of Silence*, London 2001. Od 1996 r. współwydawca czasopisma „Zeitschrift für Politikwissenschaft”. Jej główne obszary badań naukowych to filozofia polityczna i teorie demokracji, a w ostatnim czasie przede wszystkim zagadnienia psychologii polityki i kultury politycznej. W SPD od 1972 r., prócz pracy naukowej uczestniczyła w licznych gremiach politycznych. W marcu 2004 r. zostaje wybrana wspólnie przez SPD i Sojusz 90/Zieloni na kandydata na urząd prezydenta Republiki Federalnej Niemiec. W głosowaniu 23 maja 2004 r. przegrywa różnicą głosów 589 do 604 z kandydatem CDU, CSU i FDP Horstem Köhlerem. Na prośbę ministra spraw zagranicznych Joschki Fischera obejmuje w styczniu 2005 r. urząd koordynatora rządu niemieckiego ds. współpracy przygranicznej i społecznej z Polską.

Marek J. Siemek, ur. w 1942 roku; doktorat – *Wolność i utopia w myśli filozoficznej F. Schillera* (1970), habilitacja – *Idea transcendentalizmu u Fichtego i Kanta* (1977), tytuł naukowy profesora 1987, prof. zw. 1993. Ważniejsze publikacje książkowe: *Fryderyk Schiller*, Warszawa 1970; *Idea transcendentalizmu u Fichtego i Kanta*, Warszawa 1977 (niem. *Die Idee des Transzendentalismus bei Fichte und Kant*, Felix Meiner Verlag, Hamburg 1984); *Filozofia, dialektyka, rzeczywistość*, Warszawa 1982; *W kregu filozofów*, Warszawa 1984; „*Wahrheit suchen wie beide...*” *Dialog und Mythos im Briefwechsel von Schiller und Goethe*. Festvortrag am Schiller-Tag 27. Mai 1994. Universitätsverlag Jena, Druckhaus Mayer, Erlangen 1994; *Filozofia spełnionej nowoczesności – Hegel*. Wykłady Kopernikańskie w Humanistyce, t. II, Toruń 1995; *Hegel i filozofia*, Warszawa 1998; *Demokratie und Philosophie. Die Antike und das politische Ethos des europäischen Denkens*, ZEI, Bonn 1999; *Vernunft und Intersubjektivität. Zur philosophisch-politischen Identität der europäischen Moderne*, Nomos Verlagsgesellschaft, Baden-Baden 2000 (pol. *Wolność, rozum, intersubiektywność*, Warszawa 2002); *Von Marx zu Hegel*, Verlag Königshausen & Neumann, Würzburg 2002. Edycja i redakcja naukowa: *Drogi wspólczesnej filozofii*, Warszawa 1978; *Marksiizm w kulturze filozoficznej XX wieku*, Warszawa 1988; *Filozofia transcendentalna a dialektyka*, Warszawa 1994; *Natur, Kunst, Freiheit. Deutsche Klassik und Romantik aus gegenwärtiger Sicht*, Rodopi, Amsterdam-Atlanta GA, 1998. Współedycja i współredakcja naukowa: *Filozofia niemieckiego Oświecenia* (z Tadeuszem Na-

mowiczem i Karolem Sauerlandem), Warszawa 1974; *Nauka, racjonalność, społeczeństwo* (z Heleną Kozakiewicz i Edmundem Mokrzyckim), Warszawa 1989; *Marxizm XX wieku. Antologia tekstów*, cz. I-III, Warszawa 1990 (z Januszem Dobieszewskim); *Polen und Deutsche in Europa. Tradition der Gemeinsamkeit und neue Wege (Deutsch-Polnische Gespräche mit Karl Dedecius)*, (Mithrsg. Ulrich Zwiener), Schriften des Collegium Europaeum Jenense 2, Druckhaus Mayer, Jena und Erlangen 1992; *Racjonalność współczesności. Między filozofią a socjologią* (z Heleną Kozakiewicz i Edmundem Mokrzyckim), Warszawa 1992; *Europäische Herausforderungen heute. Toleranz und Vertrauen zu neuer Gemeinsamkeit* (Mithrsg. Ulrich Zwiener u. a.), Schriften des Collegium Europaeum Jenense 10, Universitätsverlag Jena, Druckhaus Mayer, Jena 1994. Zakres kompetencji: filozofia społeczna, klasyczna filozofia niemieckiego idealizmu, filozofia transcendentna, epistemologia społeczna, niemiecka i europejska filozofia XX wieku.

Przewodniczący Rady Programowej kwartalnika „Przegląd Filozoficzno-Literacki”.

Jan Szczypel, ur. 13 czerwca 1980 r. w Ząbkowicach Śląskich. W czerwcu 2005 r. uzyskał tytuł magistra filozofii na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Wrocławskiego. Pracę magisterską pt. *Epistemologia i filozofia fizyki Alberta Einsteina* napisał w Zakładzie Filozofii Systematycznej pod kierunkiem naukowym dra Damiana Leszczyńskiego. Obecnie student I roku studiów doktoranckich Uniwersytetu Wrocławskiego. Pisze rozprawę doktorską o metodologii i epistemologii Kazimierza Ajdukiewicza pod kier. dra hab. Marka Łagosza, prof. UW. Interesuje się zagadnieniami z pogranicza metodologii i epistemologii, jak również problemami natury ontologicznej.

Monika Tokarzewska, dr, ukończyła Międzywydziałowe Indywidualne Studia Humanistyczne na Uniwersytecie Warszawskim. Specjalizowała się w zakresie polonistyki (praca magisterska na temat Witkacego pod kierunkiem prof. Andrzeja Z. Makowieckiego) oraz germanistyki (praca magisterska dotycząca Novalisa pod kierunkiem prof. Karola Sauerlanda). Jest zatrudniona na stanowisku adiunkta w Katedrze Filologii Germańskiej UMK. Obroniła pracę doktorską o literackich i estetycznych wątkach w twórczości Georga Simmla.

Szymon Wróbel, ur. w 1967 roku; pisarz, psycholog, filozof. Studiował psychologię w UAM w Poznaniu, gdzie uzyskał dyplom z zakresu psychologii klinicznej. Jest autorem esejów i powieści pisanych pod pseudonimem Hugo Draxler. W roku 1996 broni tezy doktorskiej w Instytucie Filozofii

i Socjologii PAN w Warszawie, a w następnym wydaje książkę *Odkrycie nieświadomości* w serii Monografie Humanistyczne w Fundacji na Rzecz Nauki polskiej. W 1999 jest stypendystą Institut für die Wissenschaften vom Menschen w Wiedniu. W 2001 w Wydawnictwie Universitas z Krakowa ukazuje się jego książka *Galaktyki, biblioteki, popioły* z zakresu filozofii literatury. Pod koniec 2002 Wydawnictwo Naukowe UAM publikuje jego książkę zatytułowaną *Władza i rozum. Stadia rozwojowe krytycznej teorii społecznej*, będącą jego rozprawą habilitacyjną (wyróżnioną nagrodą Prezesa Rady Ministrów). Obecnie jest pracownikiem Instytutu Filozofii i Socjologii PAN w Warszawie (Zakład Logiki, Języka i Działania) oraz Wydziału Pedagogiczno-Artystycznego Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Kaliszu. Jego zainteresowania filozoficzne ogniskują się wokół trzech zagadnień: filozofii umysłu (problem reprezentacji umysłowych), filozofii literatury (problem interpretacji) i filozofii społecznej (problem władzy).